

Łódź, dnia 05 marca 2019 r.

Streszczenie pracy doktorskiej

Celem mojej pracy doktorskiej zatytułowanej „Joanna jako przykład filmu, gdzie kamera przełamuje intymne granice zbliżeń” było wykazanie, jak istotną rolę w budowaniu zamierzonego sposobu obrazowania odegrało zbudowanie przeze mnie bardzo intymnej (oczywiście z znaczeniu zawodowym) relacji z debiutującą na dużym ekranie Urszulą Grabowską. Jako że film ten jest portretem psychologicznym głównej bohaterki, we Wstępie swojej pracy przywołuję prace trzech badaczy zajmujących się filozofią twarzy: Antoniego Kępińskiego, Józefa Tischnera i Franza Rosenzweiga, oraz wykazuję jak ważną rolę odgrywają twarz oraz dłonie w portretowaniu człowieka. W części analitycznej z kolei dowodzę, jak istotnym elementem współpracy było uświadomienie aktorce, jaki wpływ na sposób obrazowania ma możliwość podejścia do jej twarzy ekstremalnie blisko, co przełożyło się na o wiele bardziej ekspresyjne sportretowanie jej emocji, i spotęgowało wyrazistość przeżywanego przez bohaterkę dramatu. Mając świadomość tego, że obiektywy Panavision Primo Closefocus, które wybrałem do tego projektu, pozwalają mi na użycie szerokich kątów do fotografowania zbliżeń bez deformacji twarzy, już podczas prób operatorskich prezentując zarejestrowany materiał aktorce zyskałem jej wielkie zaufanie, co zaowocowało możliwością realizacji wstrząsającej sceny golenia głowy. Wykazałem tym samym, jak istotne jest w procesie tworzenia filmu fabularnego przekonanie do wykorzystania właściwych operatorskich środków aktorów, czego nie byłoby bez wypracowania wzajemnego bezgranicznego zaufania.

Summary of the dissertation

The aim of my doctoral thesis entitled "Joanna as an example of a film, where the camera breaks the intimate boundaries of close-ups" was to show how an important role in building the intended imaging method was played by building a very intimate (of course, professional significance) relationship with Urszula Grabowska, who debuted on the big screen. As the film is a psychological portrait of the main character, in the introduction of my work I recall the work of three researchers dealing with facial philosophy: Antoni Kępiński, Józef Tischner and Franz Rosenzweig, and demonstrate how important the face and hands play in portraying a man. In the analytical part, I prove how an important element of the cooperation was to make the actress aware of what effect the approach to her face can have on the face extremely close, which translated into a much more expressive portrayal of her emotions and heightened the clarity of the drama experienced by the protagonist. Being aware that the Panavision Primo Closefocus lenses that I chose for this project allow me to use wide angles to shoot close-ups without face deformation, during the operator's attempts to present the registered actress material I gained her great confidence, which resulted in the possibility of shaking the head. Therefore, I showed how important in the process of creating a feature film is the belief in the use of appropriate actor actors' means, which would not be possible without the development of mutual boundless trust.

Piotr Śliskowski

